Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

'Αγαποῦσε τὰ παιδιὰ καὶ ἀνησυχοῦσε...

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

104ον (Τελευταῖον)

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ τοῦ προέδρου, ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ρόμπερτ (Ρόμπ) Κέννεντυ ἔγραψε αὐτὰ τὰ λόγια στὸν πρόλογο τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου τοῦ προέδρου «Σκιαγραφίαι Γενναιότητος», ποὺ ἔγινε μετὰ τὴν δολοφονία:

Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ θὰ ἐορτάζαμε τὸ 47ον ἔτος τῆς ἡλικίας του τὸν Μάϊο τοῦ 1964, ἀλλὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶναι πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἥμισυ τῶν ἡμερῶν τῆς ὀλιγοχρονίου ἐξησεν ἐπὶ τῆς Γῆς ὑπῆρξαν ἡμέραι κατὰ τὰς ὁποίας ἐπολέμητο δριμύτατον σωματικὸν ἀλγος. Οὗτος ὑπέφερεν ἀπὸ διαβητίδα ὅτε ἦτο νέος καὶ ἀπὸ ἐπιπλοκὰς τοῦ τραύματος ἐκ τοῦ ὅτε ἐμεγάλωσεν. Εἰς τὸ ἔνατον διάστημα ἐδέχθη πολλὰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἰατρῶν καὶ ἐχρησιμοποίησε φάρμακα καὶ διαφόρους ἀδιαθεσίας καὶ ἀνησυχίας.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζον τὸν Τζὼν καλῶς, ἐγνώριζον ὅτι ὑπέφερεν ἁπλῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου του τὸ ὁποῖον ἦτο ὀλίγον λευκώτερον τοῦ συνήθους. Αἱ γραμμαὶ πέριξ τῶν ὀφθαλμῶν του ἦσαν βαθυαί καὶ αἱ λέξεις του πλέον ἀποφασιστικαί. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζον καλὰ οὐδὲν ἐπαραπονέθησαν δι' ὅ,τι ὑπέφερεν.

Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς Δικαιοσύνης εἰς τὸν πρόλογόν του χρησιμοποιεῖ τὴν πρώτην λέξιν τοῦ βιβλίου τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ γράφει:

«Τὸ θάρρος εἶναι ἡ ἀρετὴ τὴν ὁποίαν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐθαύμαζεν ὁ πρόεδρος Κέννεντυ. Τὸ βιβλίον αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν μελέτην διὰ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι μὲ ἴδιον κίνδυνον καὶ διακινδυνεύσιν τοῦ μέλλοντός των, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐτυχίας τῶν παιδιῶν των, ἴσταντο ἀκλόνητοι ἀντιμετωπίσαι αὐτῶν τῶν ἀρχῶν τὴν. Διὰ τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ ἠγωνίσθη καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του καὶ ἔτσι ἐπέτυχε τὴν ἐφάμιλλον πνοὴν καὶ εἰς ἄλλους. Ἔτσι ὑπάρχει ἕνα μάθημα τὸ ὁποῖον ἀναδύεται ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίου προέδρου, τοῦτο δύναται νὰ λεχθῇ ὡς ἑξῆς: «Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ ἀνθέξῃ νὰ καταστῇ τὸ θέμα τῶν κριτικῶν οἱ ὁποῖοι ἵστανται εἰς τὰ πεζοδρόμια».

Ὁ κ. Ρόμπερτ Κέννεντυ καταλήγει εἰς τὸν πρόλογόν του μὲ τὴν φράσιν:

«Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον συμβαίνει εἰς τὴν χώραν, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον, ἐξαρτᾶται καὶ ἀφορᾶ εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πράττομεν ἡμεῖς δι' ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἄλλοι μᾶς κατέλιπον».

Ἀκόμη, ὁ Μπὸμπ γράφει ὅτι μέχρι καὶ τῆς τελευταίας ὥρας, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Κουβανικῆς κρίσεως τοῦ 1962, ὁ τέως πρόεδρος Κέννεντυ ἐσκέπτετο τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα θὰ ἀπέθνησκον, ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο ἡ ἀπειλὴ ἐκρήξεως ἑνὸς πυρηνικοῦ πολέμου. Ὁ κ. Ρόμπερτ Κέννεντυ γράφει ἐν συνεχείᾳ, ὅτι «τὸ θέμα αὐτὸ τὸν ἀνησύχει τὰ μέγιστα».

Ἀλλὰ καὶ σ' ὅλη τὴ ζωή του, ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἀγαποῦσε τὰ παιδιὰ καὶ τὰ σκεπτόταν, σὰν πολικὸ ἀστέρι τῆς πολιτικῆς του.

Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἐλάμβανε καθημερινῶς χιλιάδες ἐπιστολῶν ἀπὸ παιδιά, ποὺ τοῦ ἔγραφαν γιὰ τὰ πιὸ ἀπίθανα πράγματα, μὲ ἀφελῆ ἐγκαρδιότητα. Πολλαὶ ἀπὸ τὰς ἐπιστολὰς ἐξέφραζαν τὴν ἀνησυχίαν τῶν παιδιῶν—καὶ τῶν γονέων τους, φυσικὰ — γιὰ τὸν πόλεμο, γιὰ τὴν ἀπειλὴ τοῦ πολέμου.

Μιὰ μέρα ἔλαβε αὐτὰ τὰ δύο γράμματα:

'Αγαπητὲ Πρόεδρε,

Εἶμαι ὀκτὼ ἐτῶν. Θέλω νὰ σοῦ θέσω ἕνα ἐρώτημα. Χρειάζεται νὰ γίνῃ πόλεμος; 'Απάντησέ μου, σὲ παρακαλῶ.

Δικός σου
Κέννεθ Σ.

Κύριε Κέννεντυ,

Εἶμαι 9 ἐτῶν. Πολὺ μοῦ ἄρεσε ἡ προσπάθειά σου γιὰ τὴν εἰρήνη. Δὲν θέλω νὰ πεθάνω τόσο μικρός...

Ὑπογράφω
Ρόμπερτ Σ.

Ὁ πρόεδρος χαιρόταν πολὺ αὐτὰ τὰ γράμματα καὶ συχνὰ ἀπαντοῦσε ὁ ἴδιος. Νὰ ἡ ἀπάντησίς του σ' ἕνα παιδικὸ γράμμα:

«'Αγαπητὲ Μιχαλίνα, εὐχαρίστως ἐδιάβασα τὸ γράμμα σου, ποὺ παρακαλεῖς νὰ σταματήσω τοὺς βομβαρισμοὺς τοῦ Βορείου Πόλου ἀπὸ τοὺς Ρώσους, γιατὶ ἀπειλεῖται ἡ ζωὴ τοῦ Ἄη — Βασίλη. Συμμερίζομαι τὴν ἀνησυχία σου, ἀπὸ τὶς πυρηνικὲς δοκιμές, ποὺ κάνει ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις στὴν ἀτμόσφαιρα, ὄχι μόνον γιὰ τὴν προστασία τοῦ Βορείου Πόλου, ἀλλὰ κάθε μέρους τοῦ κόσμου, ὄχι μόνον γιὰ τὴν προστασίαν τοῦ Ἄη—Βασίλη, ἀλλὰ ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Πάντως, μὴν ἀνησυχεῖς. Ἐμίλησα χθὲς μὲ τὸν Ἄη—Βασίλη, εἶναι καλὰ καὶ θὰ ἔλθῃ, ὅπως συνήθως, τὴν πρωτοχρονιὰ μὲ τὰ δῶρα του».

⁂

Τώρα, μὲ λαϊκὸ ἔρανο στὸ Ντάλλας, ἑτοιμάζεται, γιὰ νὰ στηθῇ κοντὰ στὸν τόπο τῆς δολοφονίας τοῦ προέδρου, ἕνα μαρμάρινο μνημεῖο.

Πρόκειται νὰ χαραχθῇ πάνω του μιὰ περικοπὴ ἀπὸ τὸν Ἐκκλησιαστή, τὴν ὁποίαν ἐσυνήθιζε ν' ἀναφέρῃ ὁ δολοφονηθεὶς πρόεδρος. Ἡ περικοπὴ αὕτη ἔχει ὡς ἀκολούθως: «Τοῖς πᾶσι χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Καιρὸς τοῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν, καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτίλαι το πεφυτευμένον, καιρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι, καιρὸς τοῦ φιλῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι, καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης...».

Καιρὸς εἰρήνης... Ὁ Τζὼν Φιτζέραλντ Κέννεντυ ἀγωνίσθηκε γιὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐποχή μας ΕΠΟΧΗ ΕΙΡΗΝΗΣ. Καὶ θυσιάσθηκε γι' αὐτὸν τὸν ὕψιστο καὶ ἱερώτατο σκοπὸ τῆς Ἀνθρωπότητος. Γι' αὐτὸ θὰ μείνῃ στὶς καρδιὲς ὅλων τῶν Λαῶν ἕνα αἰώνιο καὶ ἄφθαρτο μνημεῖο μὲ τὸ ὄνομά ΤΟΥ...

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας μητέρα, κόραν καὶ μάμμην

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΝ ΧΗΡΑΝ ΓΑΡΛΙΑΦΑ

ΕΤΩΝ 60

ἐκοιμήθη ἐνδόξως σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 4ην μ. μ. ἐκ τῆς ἐπιγείου Ἀρόης οἰκίας μας.

Τὰ τέκνα: Μαρία καὶ Νικόλαος Σπαγαδῶρος. Οἱ ἔγγονοι.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ Κοραῆ 248. τηλ. 20—06 καὶ 44—68.

ΠΕΝΘΗ

Τὸ ἀγοράκι μας

ΚΩΣΤΑΚΗΝ

ἐκοιμήθη τὴν Κυριακὴν 5 Ἀπριλίου.

Οἱ γονεῖς: Χρῖστος καὶ Κωνσταντίνα Ράλλη. Ὁ ἀδελφός: Ἰωάννης. Ἡ γιαγιά: Ἐλένη Ἀμφίκτη. Οἱ θεῖοι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ πένθος μας ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ θανάτῳ τοῦ πολυκλαύστου συζύγου, υἱοῦ, ἀδελφοῦ καὶ ἀνεψιοῦ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΥΓ. ΒΕΡΝΑΡΔΗ

ἀφωρίας εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ σύζυγος. Ὁ πατήρ. Οἱ ἀδελφοί. Ἡ θεία καὶ οἱ ἀνεψιοί.

ΜΙΜΗΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 77 ★ ΤΗΛ. 28—95

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΩΝ
ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙΜΕΛΗΜΕΝΗ. ΑΜΕΣΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ. ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΧΑΡΤΟΣΑΚΚΟΥΛΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΧΑΡΤΟΥ
ΧΑΡΤΙΑ - ΧΑΡΤΟΝΙΑ - ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΣΧΕΔΙΑΣΕΩΣ
ΕΙΔΗ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΩΝ: Σελοφάν, δίσκοι, καραμελόχαρτα κλπ.
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ & ΕΙΔΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Τεχνολογικὴ ἐπανάστασις εἰς τὰ ἀμερικανικὰ τραῖνα

Τεράστιαι Ντηζελομηχαναί

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. ('Ιδ. Ὑπ.). Ἡ τάσις τῶν Ἀμερικανικῶν σιδηροδρόμων ν' ἀποκτήσουν ἐπιμηκέστερα, εὐρύτερα καὶ ταχύτερα φορτηγὰ τραῖνα μὲ μεγάλα ὠφέλιμα φορτία καὶ ἐλάχιστον ἀπόβαρον μὲ παράλληλον μείωσιν τῶν κομίστρων ὥστε νὰ ἀνταπεξέρχωνται εἰς τὸν συναγωνισμόν, φέρει διαρκῶς πολλὰς τεχνολογικὰς ἀλλαγὰς τόσον εἰς τὸ ὑλικὸν τῶν σιδηροδρόμων ὅσον καὶ εἰς τὸν τρόπον λειτουργίας των.

Πέντε διαφορετικοὶ τύποι τῶν ἀτμομηχανῶν, χαρακτηριστικοὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἀμερικανικῶν τραίνων ἀπὸ τὸ 1850 μέχρι σήμερον

Αἱ δύο τῶν σημαντικωτέρων αὐτῶν ἀλλαγῶν εἶναι ἡ χρησιμοποίησις μεγαλυτέρων καὶ ἰσχυροτέρων πετρελαιο—ἠλεκτρικῶν μηχανῶν καὶ μεγαλυτέρων, καὶ περισσοτέρων ποικιλιῶν φορτηγῶν βαγονίων.

Αἱ νέαι αὐταὶ μηχαναὶ ἐὰν στηθοῦν ὀρθιαι φθάνουν τὸ ὕψος θωρόφου κτιρίου καὶ ἡ ἱπποδύναμίς των εἶναι τόσον μεγάλη ὥστε μία ἐξ αὐτῶν νὰ δύναται νὰ σύρῃ ἔμφορτα φορτηγὰ βαγόνια 100 τὸν ἀριθμὸν μὲ ἱκανότητα φορτίου 100 τόννων ἕκαστον. Δηλαδὴ νὰ κινῇ τραῖνον βάρους 12 ἑκατομμυρίων χιλιογράμμων, περίπου.

Τὸ σημαντικώτερον δὲ εἶναι σπανιώτατα χρειάζονται βοηθητικὰς μηχανὰς προωθήσεως ἀκόμη καὶ ὅταν ἀνέρχονται εἰς ὄρη καὶ κινοῦν τὰ βαγόνια μὲ ταχύτητας προσεγγιζούσας ἐκείνων τῶν ἐπιβατηγῶν.

Αἱ νέαι αὐταὶ γιγαντιαῖαι ντηζελομηχαναὶ — ὕψους δύο ὀρόφων ἀπὸ τὴν γραμμὴν ἔχουν πληθὺν ὀργάνων καὶ ποικιλίαν φωτιστικῶν σημάτων. Ὁ μηχανικὸς μὲ τὸ ἄνοιγμα ἑνὸς διακόπτου εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὁμιλήσῃ μὲ ραδιοσυσκευὴν μὲ τὸν σταθμὸν ἢ μὲ τὸν συντηρητὴν γραμμῶν, πολλὰ χιλιόμετρα μακρὰν ἢ ἀκόμη καὶ μὲ τὸν χειριστὴν τροχοπεδήσεως εἰς τὸ τελευταῖον βαγόνιον τοῦ συρμοῦ.

Τὰ κιβώτια τὰ περιέχοντα τὰς ἠλεκτρικὰς συσκευὰς ἐλέγχου εἶναι ὑπὸ συμπίεσιν ἀέρος διὰ νὰ ἀποδιώχνουν τὰς ἀκαθαρσίας καὶ ἀεροψυχόμενα. Ὁ ἀὴρ ὁ ἀπορροφούμενος εἰς τὸ σύστημα καυσίμων φιλτράρεται καθαρὸς καὶ τὰ εὐαίσθητα φρένα ἔχουν ἠλεκτρονικοὺς — τρανζίστορ ρυθμιστάς. Ἐὰν ὁ τροχὸς γλυστρᾷ αὐτόματα ὄργανα ἐλέγχου τὸν τακτοποιοῦν ἀμέσως.

Αἱ νέαι αὐταὶ μηχαναὶ ἔχουν φέρει τόσην ἀλλαγὴν εἰς τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῶν σιδηροδρόμων ὁμοίαν μὲ ἐκείνην ἡ ὁποία ἐπῆλθε πρὸ 20ετίας ὅταν αἱ πρῶται ντηζελομηχαναὶ ἀντεκατέστησαν τὰς ἀτμοκινήτους. Τὸ ὅπλον τῶν πρώτων διὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν δευτέρων ἠτοένας συγκριτικὸς πίναξ θερμικῶν ἀποδόσεων ὁ ὁποῖος διὰ τὸν ἐπιχειρηματίαν ἐσήμαινε μεγαλυτέραν ἰσχὺν καὶ οἰκονομικωτέραν λειτουργίαν τῶν ντηζελομηχανῶν.

Ἀκόμη καὶ ἡ μεγάλης συμπυκνώσεως ὑπερθερμαινομένη μηχανὴ μὲ ἀτμὸν εἰς πιέσεις 35 χιλιογράμμων ἀνὰ τετραγωνικὸν ἑκατοστόμετρον εἶχον ἀποδοτικότητα θερμικὴν μόνον 21%. Αἱ συνήθεις ἀτμομηχαναὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον, 15%. Ἡ ντηζελομηχανὴ εἶχε ποσοστὸν 35,5% καὶ τοῦτο ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς χαμηλοτέρας δαπάνας συντηρήσεως ἐξετόπισε ἀπὸ τὰς γραμμὰς τὴν ἀτμομηχανήν.

Ἐπηκολούθησε σταθερὰ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χρησιμοποιουμένων ντηζελομηχανῶν μὲ παράλληλον αὔξησιν τῆς ἱπποδυνάμεώς των. Ὅταν διὰ πρώτην φορὰν ἐνεφανίσθησαν, τὸ 1941, ὁ μέσος τύποςεἶχε Ἰσχὺν1.350 ἵπ. Σήμερον κυμαίνονται ἀπὸ 2,250—2.500 ἵππουσκαὶ ὑπολογίζεται ὅτι ὁ νέος κύκλος κατασκευῶν των νὰ φθάσῃ τοὺς 3.000 ἵππους μὲ 6 κινητήρας ὥσεως.

Ἡ νέα γενεὰ τῶν Ντήζελ μειώνει τὰ ἔξοδα λειτουργίας κατὰ τρεῖς τρόπους.

1. Μειώνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπαιτουμένων μονάδων — μηχανῶν.

2. Μειώνονται τὰ μέσα συντηρήσεως διότι ἡ πίεσις τοῦ φιλτραρισμένουἀέρος κοατεῖ τὸὕδωρ καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν μακρὰν τοῦ ἠλεκτρικοῦ συστήματος. Παραλλήλως χρησιμοποιοῦνται αὐτοκαθαριζόμενα ψυγεῖα καὶ εἶναι εὔκολος ἡ ἐπαφὴ μὲ τὰ διάφορα μέρη τῆς μηχανῆς.

3. Μειώνεται τὸ ἀπόβαρον διότι ὀλιγώτεραι μηχαναὶ χρειάζονται νὰ σύρουν τὸ φορτίον.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

—Πρὸς τοὺς συναδέλφους μου ἐλαιοχρωματιστὰς καὶ οἰκοδόμους

Κατόπιν σχετικῆς μηνύσεώς μου ἐναντίον τοῦ τέως Γραμματέως τοῦ Συλλόγου Ἐλαιοχρωματιστῶν κ.Δημητρίου Κορμπάκη διὰ τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ δυσφημήσεώς μου, ἐκδικασθείσης τὴν 2 Ἀπριλίου 1964 κατεδικάσθη οὗτος παρὰ τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου Πατρῶν εἰς φυλάκισιν 30 ἡμερῶν καὶ 500 δρ. ψυχικὴν ὀδύνην.

Μετὰ τιμῆς
Κ. ΜΠΕΛΕΖΑΚΗΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Εἰς μνήμην Ν. Πετραλιᾶ ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργίου Σπηλιοπούλου κατέθεσαν ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου 200 δραχ.

Εἰς μνήμην Μαρίκας Μαραγκοπούλου οἱ κ. κ. Ντῖνος καὶ Θεόδωρος Κρεμμύδας κατέθεσαν δρ. 200 ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος Βραχνεϊκων.

Εἰς μνήμην Τηλεμάχου Οἰκονομοπούλου ἡ οἰκογένεια Δ. Βαλερίου κατέθεσεν ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δραχμὰς 100.

Ὁ κ. Ἰωάννης Σακελλαρόπουλος εἰς μνήμην τῆς συζύγου του Φανῆς καὶ ἀντὶ μνημοσύνου κατέθεσε 500 δραχ. ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ νέου ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Σιχαινῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων κατέθεσαν: Εἰς μνήμην Φιλίππου Βερναρδῆ ὁ κ. Μιχ. Ἀνδριόπουλος δραχ. 100, ἡ οἰκογένεια Ἀναστασίου Γιαννοπούλου δρχ. 100, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κλεομένους Παπαμιχαὴλ δραχ. 50. Ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ κατέθεσαν: Ἡ κ. Θεώνη Σπηλιοπούλου δραχ. 300 καὶ ὁ κ. Ἰω. Παλαμιδᾶς δρχ. 200 εἰς μνήμην Μαρίκας Μαραγκοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δημ. Μανθοπούλου δραχ. 200 εἰς μνήμην Ἀλεξ. Κότταρη.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΦΩΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ "Ο ΗΛΙΟΣ,,

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Προκειμένου τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 12ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. νὰ διενεργηθοῦν ἀρχαιρεσίαι τοῦ ἄνω Συνδέσμου πρὸς ἀνάδειξιν διοικήσεως διὰ τὴν περίοδον 1964—1965, παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκθέσουν ὑποψηφιότητα ὅπως δηλώσουν τοῦτο τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς 10 Ἀπριλίου καὶ ὥραν 6.30 μ. μ. δι' αἰτήσεως εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπήν.

Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ
Ἀρβανιτάκης Ἰωάν., Καλόφωνος Πέτρ., Παπαδημητρόπουλος Β.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΜΟΚΟΝΙΑΣΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ "Η ΠΡΟΟΔΟΣ,,

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ ἀνωτέρω Συλλόγου ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι:

Πρόεδρος Κολαΐτης Χριστόφορος, ἀντιπρόεδρος Ἀμασιάδης Κοσμᾶς, γεν. γραμματεὺς Μαραγκός Σπυρίδων, ταμίας Παριανὸς Ἐμμανουὴλ. Σύμβουλοι: Καράνταγλης Κων., Κοκώνης Σπυρίδων, Κοτσογιάννης Κωνσταντῖνος. Ἀντιπρόσωποι Ἐργατικοῦ Κέντρου Πατρῶν Μαραγκός Σπυρ., Κοκώνης Σπυρίδων, Σπανοσωτηρόπουλος Δημητρ. Ἀντιπρόσωποι Π.Ο.Ε.Ο.Ε. Μαραγκὸς Σπυρίδων, Κοκώνης Σπυρίδων.

Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ
Φ. Μαραγκός, Ν. Ἀθανασόπουλος, Ἰωάν. Βαρελτζῆς.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΝ ΕΣΤΙΑΝ

Ἡ Χριστιανικὴ Ἑστία Πατρῶν δίδει αὔριον Τετάρτην καὶ ὥραν 8 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσάν της (Καναδῆ 58) διάλεξιν μὲ ὁμιλητὴν τὸν ἐξ Ἀθηνῶν διακεκριμένον καθηγητὴν τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς καὶ τέως γεν. Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργ. Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Γεώργ. Ξυνόπουλον.

Θέμα: «Σχέσεις Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ Ἐπιστήμης. Ἡ οὐσία καὶ τὸ βάθος τοῦ Χριστιανισμοῦ». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου εἰς γενικὴν συνέλευσιν αὔριον Τετάρτην 8ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 8ην μ. μ. εἰς τὰ γραφεῖα αὐτοῦ (Μέγαρον Συλλόγου Εἰσαγωγικοῦ Ἐμπορίου).

Θέματα: 1) Λογοδοσία διοικήσεως. Ἔκθεσις ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

2) Ἔγκρισις προϋπολογισμοῦ 1964 καὶ ἀπολογισμοῦ 1963.

3) Ἐκλογὴ δύο ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1963.

Πάτραι τῇ 6 Ἀπριλίου 1964

Ὁ πρόεδρος
ΑΛ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

102ον

Προφασιζόμενοι πὼς ἤθελαν νὰ βροῦνε ἐκεῖνους ποὺ τοὺς χτύπησαν τὸ πρωί, κτυποῦσαν τὰ σπίτια, θέλοντας δῆθεν νὰ ψάξουν γιὰ νὰ ἀνακαλύψουν τὰ παλληκάρια ποὺ ἀντεστάθησαν τὸ πρωί στοὺς Τούρκους ἱππεῖς.

Αὐτὸ ἦταν ὅμως φανερὰ μιὰ πρόφασις.

Γιατί, ἀμέσως μόλις οἱ τρομοκρατημένοι κάτοικοι ἄνοιγαν τὰ σπίτια των καὶ τοὺς ἄφηναν νὰ μποῦν μέσα αὐτοὶ λυσσαλέοι ἔπεφταν ἀπάνω τους λογχίζοντάς τους, τουφεκώντας τους, χτυπώντας τους μὲ τὸν ὑποκόπανο ἕως ὅτου νὰ πεθάνουν.

Κι' αὐτὸ γινόταν γρήγορα, διαστικά, ἀλλὰ μεθοδικὰ μὲ μιὰ σαδιστικὴ ἡσυχία ποὺ ἐπάγωνε τὸ αἷμα τῶν δυστυχισμένων αὐτῶν ἀνθρώπων καὶ μόνο στὸ ἀντίκρυσμά των.

Πέρνανε γραμμὴ τὰ σπίτια, κτυποῦσανε τὶς πόρτες, τοὺς ἄνοιγαν ἀφίνοντας τους νὰ μποῦν νὰ ψάξουν καθὼς ἔλεγαν καὶ τότε ἁρπάζοντας ὅποιον ἔβρισκαν ἐμπρός τους τὸν περνοῦσαν ἀπὸ τὴν αἰχμὴ τῆς λόγχης των ἀφίνοντάς τον στὸν τόπο.

Καὶ ὕστερα τραβοῦσαν παρακάτω.

Σὲ ἄλλο σπίτι, γιὰ ἄλλα θύματα, γιὰ καινούργια σφάγια...

Κι' αὐτὸ τὸ ἀνήκουστο μακελειὸ κράτησε ὡς τὰ μεσάνυχτα.

Παιδιὰ σφάχτηκαν σὰν ἀρνιά, γέροι ἀφέθηκαν στὸν τόπο μὲ μιὰ ὑποκοπανιά, γυναῖκες ἐτοιμόγεννες ξεκοιλιάστηκαν ἄσπλαχνα, γρηᾶς ἐσουβλίστηκαν κάτω ἀπ' τὸ αἱματωμένο σπαθὶ τοῦ Γιουρούκη.

Ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς ἔκαψαν ἐγκαίρως τὸν κίνδυνο ποὺ τοὺς ἀπειλοῦσε θέλησαν νὰ σωθοῦν ὅπως-ὅπως καὶ χύθηκαν ἔξω στοὺς δρόμους τρέχοντας σὰν τρελλοί, χωρὶς κι' αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ ξέρουν σὲ ποιὰ διεύθυνσι.

Ὅμως πολὺ λίγοι ἀπ' αὐτοὺς σώθηκαν.

Γιατὶ ἂν οἱ στρατιῶτες Τοῦρκοι ἐκύτταζαν νὰ ἐξολοθρεύουν ὅσους ἔβρισκαν στὰ σπίτια, οἱ δρόμοι καὶ τὰ σοκάκια τοῦ χωριοῦ δὲν ἦταν ἐντελῶς ἔρημα ἀπὸ ἐνεδρεύοντες μακελάρηδες.

Πολλοὶ πολῖτες ξεφρενιασμένοι καὶ δεψασμένοι γιὰ αἷμα, εὐθὺς μόλις ἔμαθαν πὼς οἱ στρατιῶτες τραβοῦσαν γιὰ τὸ Μπουρνόβα μὲ ὡρισμένο σκοπό, τοὺς ἀκολούθησαν βέβαιοι πὼς ἐκεῖ θὰ μπορέσῃ ἴσως νὰ κορεστῇ ἡ τρομερὴ δίψα των, πὼς ἐκεῖ ἴσως θὰ βρεθῇ τὸ μαχαίρι τους νὰ ἀνεβοκατεβαίνῃ πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια τῶν «Γιουνάνηδων» κι' ἀκόμα πὼς ἐκεῖ θὰ μπορέσουν νὰ βροῦν πλουσιοπάροχο «πλιάτσικο».

Ἐπάνω ἀπ' τοὺς ἑκατὸ τέτοιους, ὅλοι ἕνας κι' ἕνας, βαρκάρηδες, χαμάλῆδες, χασάπηδες καὶ κάθε λογῆς κακοποιοί, ἄνθρωποι ποὺ γιὰ ἕνα γρόσι μποροῦσαν νὰ σκοτώσουν ἕνα ὁδελυρὸ καὶ μανιόμενο μπουλοῦκι ἀπὸ τέρατα ξεχύθηκε σὰν λυσσασμένο μαζὶ μὲ τοὺς στρατιῶτες πρὸς τὸ ὄμορφο τὸ χωριό, Μουρνόβα.

Καὶ ὅταν οἱ στρατιῶτες προσπαθοῦσαν μὲ τὸ σύστημα τῆς ἐρεύνης νὰ ξεπαστρέψουν ὅλους τοὺς δυστυχισμένους αὐτοὺς κατοίκους, αὐτοὶ παραμονεύανε ἔξω ἀπ' τὶς πόρτες κρυμμένοι στὶς γωνιὲς τῶν δρόμων περιμένοντας νὰ περάσῃ τὸ θῦμα των.

Καὶ δὲν περιμένανε ἄσκοπα.

Σὲ λίγο ἀπ' τὰ διάφορα σπίτια ἄρχισαν νὰ ξεπετιοῦνται ξεφρενιασμένοι, ἔξαλλοι ἄνθρωποι πού νοιώθουνε νὰ τοὺς καταδιώκῃ θῆμα πρὸς θῆμα τὸ τούρκικο τὸ ἀμείλικτο μαχαίρι.

Καὶ αὐτοὶ χυνόντουσαν εὐθὺς ἐπάνω τους.

Δὲν εἶχαν ὅπλα,δὲν εἶχαν ντυφέκια οὔτε σπαθιὰ γιὰ νὰ σκοτώνουν τὰ θύματά των, ἀλλὰ εἶχαν κάτι ἄλλα ἀπείρως φοβερώτερα ἀπ' τὰ σπαθιὰ καὶ τὰ ντουφέκια, περισσότερο ἀποτελεσματικὰ καὶ φο